

Sygn. akt III AUa 1453/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Grażyna Horbulewicz
Sędziowie:	SSA Lucyna Ramlo SSO del. Maria Ołtarzewska (spr.)
Protokolant:	stażysta Sylwia Gruba

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2016 r. w Gdańsku

sprawy W. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o odsetki od ekwiwalentu za deputat węglowy

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 czerwca 2015 r., sygn. akt VII U 236/15

oddala apelację.

SSA Lucyna Ramlo SSA Grażyna Horbulewicz SSO del. Maria Ołtarzewska

Sygn. akt III AUa 1453/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 grudnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. dokonał przeliczenia emerytury W. R. od 01 marca 2011 r. wraz z przyznanymi jej odsetkami za ekwiwalentem za deputat węglowy za okres od 01.03.2011 r. do 31.12.2013 r.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła skarżąca, wnosząc o jej zmianę i przyznanie ekwiwalentu za deputat węglowy wraz z odsetkami od 25 września 2004 r. tj. od momentu przejścia na emeryturę, do dnia 28 lutego 2011 r. tj. do dnia przyznania tego świadczenia z odsetkami zaskarżoną decyzją. Skarżąca wskazała, iż otrzymała należne jej świadczenie jedynie za trzy lata wstecz tj. od 01 marca 2011 r., a nie jak jej zdaniem powinna od daty przyznania emerytury.

Decyzją z dnia 08 stycznia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 85 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych odmówił skarżącej wypłaty odsetek od ekwiwalentu za deputat węglowy za okres od 01.03.2011 r. do 31.12.2013 r. W uzasadnieniu wydanej decyzji pozwany wskazał, iż ekwiwalent pieniężny wypłacany przez ZUS nie jest świadczeniem z ubezpieczeń społecznych, a obowiązujące przepisy nie przewidują wypłaty odsetek za opóźnienie jego wypłaty. Przedmiotową decyzją pozwany uchylił wydaną uprzednio decyzję z 30 grudnia 2014 r.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła ubezpieczona, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie i wypłatę zaległego ekwiwalentu za deputat węglowy wraz z odsetkami za okres od 25 września 2004 r. do 28 lutego 2011 r.

W odpowiedzi na odwołania skarżącej, organ rentowy wniósł o ich oddalenie wskazując, iż decyzją z dnia 08.01.2015 r. odmówił prawa do odsetek od ekwiwalentu za deputat węglowy za okres od 01.03.2011 r. do 31.12.2013 r. – w wykonaniu punktu 2 wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 13.11.2014 r. sygn. VII U 1161/14. Wskazując na treść przepisów ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego (...), pozwany przywołał argumentację, która legła u podstaw wydania zaskarżonej decyzji z 08.01.2015 r. podkreślając, iż art. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz art. 85 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie przewidują wypłaty odsetek za opóźnienie jego wypłaty. Nadto pozwany wskazał, iż decyzją z dnia 12.05.2014 r. wypłacił ubezpieczonej ekwiwalent za deputat węglowy za okres od 01.03.2011 r. do 31.12.2013 r., natomiast Sąd Okręgowy prawomocnym wyrokiem z 13 listopada 2014 r., sygn. akt VII U 1161/14 w pkt 3 oddalił odwołanie ubezpieczonej w zakresie przyznania jej ekwiwalentu za okres od daty przyznania emerytury tj. od 25.09.2004 r. Mając na uwadze powyższe, pozwany wniósł o odrzucenie żądania ubezpieczonego w zakresie wyrównania deputatu węglowego.

Wyrokiem z dnia 16 czerwca 2015r. w sprawie o sygn. akt VII U 236/15 Sąd Okręgowy w Gdańsku VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w punkcie pierwszym – umorzył postępowanie odwoławcze od decyzji z dnia 30 grudnia 2014r., w punkcie drugim – zmienił decyzję z dnia 08 stycznia 2015r. i przyznał W. R. prawo do odsetek od ekwiwalentu za deputat węglowy za okres od dnia 01 marca 2011r. do dnia 31 grudnia 2013r., w punkcie trzecim – w pozostałym zakresie odwołanie odrzucił.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach i rozważaniach:

Wnioskodawczyni W. R., ur. (...) z zawodu położna, w maju 2014 r. zwróciła się do pozwanego z wnioskiem o wypłatę ekwiwalentu pieniężnego za deputat węglowy za okres od 25.09.2004 r. do 31.12.2013 r.

Decyzją z dnia 12.05.2014 r. pozwany przyznał ubezpieczonej deputat za okres od 01.03.2011 r. tj. trzy lata wstecz od daty złożenia wniosku.

Kolejną decyzją z dnia 28.05.2014 r. pozwany odmówił wypłaty ekwiwalentu za deputat węglowy za okres od 25.09.2004 r. do 28.02.2011 r.

W wyniku zaskarżenia przez ubezpieczoną powyższej decyzji, Sąd Okręgowy w Gdańsku po rozpoznaniu w dniu 13.01.2014 r. odwołania skarżącej w sprawie VII U 1161/14, orzekł o umorzeniu postępowania w zakresie żądania skarżącej przyznania jej ekwiwalentu za deputat węglowy za okres od 01.03.2011 r. do 31.12.2013 r. (pkt 1 wyroku), wniosek o odsetki za deputat należny za okres od 01.03.2011 r. do 31.12.2013 r. zgłoszony w odwołaniu jako nowe żądanie przekazał do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (pkt 2 wyroku), w pozostałym zakresie odwołanie oddalił (pkt 3 wyroku).

Ubezpieczona od 25.09.2004 r. przyznane ma prawo do emerytury.

Zaskarżoną decyzją z dnia 30.12.2014 r. pozwany dokonał przeliczenia emerytury W. R. od 01.03.2011 r. wraz z przyznanymi jej odsetkami za ekwiwalentem za deputat węglowy za okres od 01.03.2011 r. do 31.12.2013 r.

Zaskarżoną decyzją z dnia 08.01.2015 r. pozwany uchylając powyższą decyzję, odmówił skarżącej wypłaty odsetek od ekwiwalentu za deputat węglowy za okres od 01.03..2011 r. do 31.12.2013 r.

Sąd Okręgowy wskazał, iż bezsporny między stronami stan faktyczny sprawy w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia, ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych pozwanego organu rentowego, których prawdziwości i rzetelności nie kwestionowała żadna ze stron postępowania. Sąd również nie znalazł podstaw by odmówić im wiarygodności.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie wnioskodawczyni W. R. jest częściowo zasadne.

Kwestia prawa ubezpieczonej do wypłaty ekwiwalentu za deputat węglowy za okres od dnia przyznania jej prawa do emerytury tj. od 25.09.2004 r. została już rozstrzygnięta prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie VII U 1161/14 z dnia 13 listopada 2014 r. i w tym zakresie zachodzi powaga rzeczy osądzonej .

Mając na uwadze, iż odwołanie ubezpieczonej dotyczyło rozstrzygnięcia zapadłego w decyzji pozwanego z dnia 30.12.2014 r., która została następnie uchylona i nie wywołuje skutków prawnych, zdaniem Sadu Okręgowego, brak było podstaw do weryfikacji przez Sąd jej zasadności i zgodności z prawem. Wobec powyższego zbędnym było również badanie podnoszonym w tym zakresie w odwołaniu zarzutów, co skutkowało umorzeniem postępowania odwoławczego na podstawie art. 355 § 1 k.p.c., o czym Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 1 wyroku.

W ocenie tegoż Sądu uwzględnieniu podlegało odwołanie skarżącej od decyzji z dnia 08.01.2015 r. w zakresie w jakim żądała ona odsetek od ekwiwalentu za deputat węglowy za okres od 01.03.2011 r. do 31.12.2013 r. Jakkolwiek zgodzić się należy z pozwanym , iż ekwiwalent pieniężny za deputat węglowy nie jest świadczeniem z ubezpieczeń społecznych, gdyż nie został wymieniony w art. 3 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach u rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, to jednak w świetle art. 74 ust. 1 oraz art. 85 ust. 1 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych brak jest uzasadnienia dla stanowiska pozwanego, że nie jest on zobowiązany do wypłaty odsetek za opóźnienie w przyznaniu i wypłacie tego świadczenia.

Sąd Okręgowy wskazał, iż realizacja wypłaty deputatu przez pozwany organ rentowy na rzecz określonej kategorii emerytów i rencistów, następuje w oparciu o treść art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, natomiast zasady i sposób realizacji uprawnienia do ekwiwalentu pieniężnego z tytułu prawa do bezpłatnego węgla, zwanego „ekwiwalentem”, przysługującego osobom uprawnionym zatrudnionym na kolei określa ustawa z 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. Nr 84, poz. 948).

Stosownie do art. 74 ust. 1 i 5 cytowanej wyżej ustawy, byłemu pracownikowi kolejowemu pobierającemu emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy przyznaną m.in. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przysługuje prawo do deputatu węglowego w ilości 1800 kg węgla kamiennego rocznie, w formie ekwiwalentu pieniężnego. Ekwiwalent ten przyznaje i wypłaca w dwóch terminach wraz z wypłatą emerytury lub renty: w marcu - za okres od 1 stycznia do 30 czerwca i we wrześniu - za okres od 1 lipca do 31 grudnia każdego roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych z dotacji celowej z budżetu państwa. Zaś zgodnie z art. 74 ust. 10 i ust. 11 ustawy, emeryci i renciści nabywają prawo do ekwiwalentu pieniężnego z dniem przyznania emerytury lub renty.

Sąd Okręgowy podkreślił, że istotny w świetle rozpoznawanej sprawy jest art. 85 ust. 1 ustawy systemowej, który stanowi, że jeżeli Zakład – w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych – nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznawaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Wobec powyższego nie budziło wątpliwości Sądu Okręgowego, iż pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zobowiązany jest nie tylko do wypłaty świadczeń z ubezpieczeń społecznych, ale również świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów – w tym ustawy o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego. Zdaniem tego Sądu niewątpliwie pozwany na podstawie cytowanego wyżej art. 85 ust. 1 zobowiązany został również przez ustawodawcę do wypłaty zaległych odsetek za niewypłacone w terminie należne świadczenie. Zważywszy na okoliczność, iż sam pozwany decyzją z dnia 12.05.2014 r. przyznał wnioskodawczyni prawo do ekwiwalentu pieniężnego za deputat węglowy za okres od 01.03.2011 r. do 31.12.2013 r. w oparciu o art. 133 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, zachodziły zdaniem Sądu Okręgowego podstawy do przyznania ubezpieczonej odsetek od przedmiotowego świadczenia za tenże okres. Wobec powyższego Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. i przywołanych wyżej przepisów zmienił zaskarżoną decyzję pozwanego z 08.01.2015 r. w zakresie odsetek za wskazany wyżej okres.

Odnosząc się natomiast do żądania ubezpieczonej w pozostałym zakresie, Sąd Okręgowy wskazał, iż pozwany prawomocną decyzją z 12.05.2014 r. przyznał jej prawo do ekwiwalentu za deputat węglowy za okres od 01.03.2011 r. do 31.12.2013 r., natomiast prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 13.11.2014 r. w sprawie VIIIU 1161/14 – po dokonaniu oceny odwołania ubezpieczonej w tożsamym zakresie co podnoszony w odwołaniu rozpoznawanym w niniejszym postępowaniu – orzeczono o oddaleniu żądania co do przyznania prawa do ekwiwalentu za deputat węglowy wraz z odsetkami za okres od 25.09.2004 r. do 28.02.2011 r.

Wszczynające postępowanie sądowe w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych odwołanie od decyzji organu rentowego pełni rolę pozwu, stąd też w sytuacji, gdy o to samo roszczenie między tymi samymi stronami sprawa została już prawomocnie osądzona, sąd powinien odwołanie odrzucić na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 1998 roku w sprawie II UKN 105/98, OSNP 1999/16/529). O tożsamości przedmiotu sporu świadczy nie tylko tożsamość żądania zawarta w poszczególnych wnioskach skierowanych do organu rentowego, ale także stan faktyczny i prawny, jaki istniał w chwili zamknięcia rozprawy w poprzednim postępowaniu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 1998 r., II UKN 105/98, OSNAPiUS 1999 nr 16, poz. 529). Przedmiotem sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych jest wprawdzie kontrola decyzji organu rentowego, ale w istocie nie tyle chodzi o tę decyzję, co o ocenę prawidłowości rozstrzygnięcia organu rentowego w zakresie ustalenia prawa do świadczenia z ubezpieczeń społecznych. Powaga rzeczy osądzonej dotyczy więc tych orzeczeń sądów ubezpieczeń społecznych, których podstawa faktyczna nie może ulec zmianie lub gdy odwołanie od decyzji organu rentowego zostało oddalone po stwierdzeniu niespełnienia prawnych warunków do świadczenia wymaganych przed wydaniem decyzji będącej przedmiotem postępowania sądowego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2005 r., II UK 61/05, OSNP 2006 nr 23-24, poz. 371 oraz wyrok z dnia 14 maja 2009 r., II UK 211/08, a także wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 26 kwietnia 2006 r., III AUA 3303/04 i postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 października 2006 r., III AUA 842/06, OSA 2007 nr 10, poz. 17).

Zważywszy na okoliczność, iż w niniejszym postępowaniu ubezpieczona wnosi ponownie o przyznanie jej prawa do ekwiwalentu za deputat węglowy oraz odsetki za okresy, co do których sprawa została już prawomocnie rozstrzygnięta przez Sąd Okręgowy w sprawie VII U 1161/14, zachodzi w niniejszej sprawie powaga rzeczy osądzonej, skutkująca odrzuceniem odwołania ubezpieczonej w powyższym zakresie na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. – o czym Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 3 wyroku.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany organ rentowy zaskarżając go w punkcie 2 i zarzucając naruszenie prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie przepisu art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jedn. tekst Dz. U z 2013r., póź. 1442 ze zm.) poprzez zobowiązanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do zapłaty na rzecz ubezpieczonej odsetek ustawowych od ekwiwalentu za deputat węglowy za okres od dnia 01 marca 2011r. do dnia 31 grudnia 2013r.

Wskazując na powyższe pozwany wniosł o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 2 i oddalenie odwołania , ewentualnie

2) uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu apelacji pozwany organ rentowy podniósł, iż w jego ocenie, ekwiwalent pieniężny wypłacany przez ZUS nie jest świadczeniem z ubezpieczeń społecznych o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z FUS (jedn. tekst Dz. U. z 2013 póź. 1440 ze zm.) i art. 85 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jen. tekst Dz. U. z 2013r. póź. 1442 ze zm.) nie przewiduje wypłaty odsetek za opóźnienie jego wypłaty.

Pozwany organ rentowy nie zgodził się ze stanowiskiem Sądu I instancji, iż został zobowiązany do wypłaty ubezpieczonej odsetek od ekwiwalentu za deputat węglowy za okres od dnia 01 marca 2011r. do 31 grudnia 2013r. Przedmiotowe świadczenie pieniężne nie jest bowiem świadczeniem z ubezpieczeń społecznych . Deputat węglowy jest wypłacany z dotacji celowej z budżetu państwa i nie jest świadczeniem zleconym do wypłaty na mocy odrębnych przepisów, tylko świadczeniem, które przysługuje jako część świadczenia kolejowego w przypadku zachowania uprawnienia do deputatu węglowego. Przepis art. 85 ust. 1 ustawy systemowej – według pozwanego - nie ma w tym przypadku zastosowania.

Przepisy ustawy z dnia 8 września 2000r. o komercjalizacji, w art. 74 zlecają organom rentowym wypłatę ekwiwalentu kolejowego, jednakże nie odsyłają do żadnych przepisów nakazujących wypłatę odsetek od tej wypłaty.

Zdaniem pozwanego organu rentowego, zastosowanie w niniejszym przypadku regulacji przepisu art. 85 ust. 1 ustawy systemowej nie było uprawnione.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem nie zawiera zarzutów, które skutkowałyby zmianą lub uchyleniem zaskarżonego wyroku.

Na etapie postępowania apelacyjnego spór dotyczył prawa ubezpieczonej do odsetek od ekwiwalentu pieniężnego za deputat węglowy, który to ekwiwalent bezspornie został jej przyznany i wypłacony za okres od 01 marca 2011r. do 31 grudnia 2013r. zgodnie z decyzją pozwanego z dnia 12 maja 2014r. Nie było przedmiotem sporu, że ubezpieczona spełniała warunki do uzyskania tegoż ekwiwalentu, a jej uprawnienia w tym zakresie wynikały z dokumentów złożonych wraz z wnioskiem o emeryturę w 2004r.

Ekwiwalent pieniężny za deputat węglowy nie jest wymieniony w art. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 748; dalej: ustawa emerytalna) jako świadczenie określone tą ustawą, co przyznał Sad Okręgowy i zbędnym było podkreślanie tego w apelacji.

Kwestię uprawnień emerytów i rencistów do ekwiwalentu pieniężnego za deputat węglowy reguluje art. 74 ustawy z dnia 8 września 2000r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego (...) (t.j. Dz. U. z 2014r., poz. 1160 dalej: ustawa o komercjalizacji), który w ust. 1 stanowi, że byłemu pracownikowi kolejowemu pobierającemu emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy, przyznaną na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin lub przepisów ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144, z późn. zm.) albo przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238 i Nr 56, poz. 678), a także członkom rodziny tego pracownika pobierającym po nim rentę rodzinną przyznaną na podstawie wymienionych przepisów, przysługuje prawo do deputatu węglowego w ilości 1800 kg węgla kamiennego rocznie, w formie ekwiwalentu pieniężnego. Emeryci i renciści na bywają prawo do ekwiwalentu pieniężnego z dniem przyznania emerytury lub renty (ust. 10 art. 74). Z kolei art. 74 ust. 5 stanowi, że ekwiwalent pieniężny, o którym mowa w ust. 1, przyznaje i wypłaca w dwóch terminach wraz z wypłatą emerytury lub

renty: w marcu - za okres od 1 stycznia do 30 czerwca i we wrześniu - za okres od 1 lipca do 31 grudnia każdego roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych z dotacji celowej z budżetu państwa.

W myśl art. 71 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 121; dalej: ustawa systemowa) Zakład wykonuje również zadania powierzone na podstawie innych ustaw (ust. 1). Zakład może wykonywać inne zlecone zadania z dziedziny ubezpieczeń lub zabezpieczenia społecznego (ust. 2).

Stosownie do treści art. 85 ust. 1 ustawy systemowej, jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności. Przepis ten ma zastosowanie w przedmiotowej sprawie, bowiem z jego brzmienia jednoznacznie wynika, iż stosuje się go nie tylko w przypadku opóźnienia w przyznaniu i wypłaceniu świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych, ale również w przypadku opóźnienia w przyznaniu i wypłaceniu świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych. Takim właśnie przepisem zlecającym pozwanemu wypłatę ekwiwalentu pieniężnego za deputat węglowy jest art. 74 ust. 5 powołanej wyżej ustawy o komercjalizacji.

Wskazać też należy, że wśród świadczeń zleconych Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych znajdują się między innymi: renta socjalna, którą ZUS wypłaca na mocy art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 982 z późn. zm.) oraz świadczenie przedemerytalne, które ZUS wypłaca na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 170 z późn. zm.).

Akcentowana przez apelującego okoliczność, że ekwiwalent pieniężny za deputat węglowy jest wypłacany z dotacji celowej z budżetu państwa nie ma w sprawie znaczenia, bowiem również inne świadczenia zlecone ZUS do wypłaty mają podobne źródła finansowania, jak np. renta socjalna – zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o rencie socjalnej – finansowana jest ze środków budżetu państwa.

Zdaniem Sadu Apelacyjnego przepisy o komercjalizacji nie muszą zawierać odesłania do przepisów nakazujących wypłatę odsetek od ekwiwalentu pieniężnego za deputat węglowy, skoro zastosowanie art. 85 ust. 1 ustawy systemowej wynika wprost z brzmienia tego przepisu w powiązaniu z art. 71 tejże ustawy. Ponadto w ust. 5, 6 i 7 art. 74 ustawy o komercjalizacji wskazano terminy wypłaty ekwiwalentu pieniężnego, a trudno uznać aby ustawodawca określił terminy wypłaty bez konsekwencji dla podmiotu wypłacającego ten ekwiwalent z naruszeniem ustalonych terminów wypłaty.

W tym stanie rzeczy – w ocenie Sadu Apelacyjnego – Sąd Okręgowy prawidłowo zastosował przepisy prawa materialnego, a zarzut naruszenia art. 85 ust. 1 ustawy systemowej uznać należało za chybiony.

Mając na względzie przedstawione wyżej okoliczności Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSA Lucyna Ramlo SSA Grażyna Horbulewicz SSO del. Maria Ołtarzewska